

vitosti a bylo v exekuci řádně pokračováno. Jako vymáhající věřitel musel proto býti rekurent podle § 272 druhý odstavec ex. ř. zpraven o dražebním stání doručením vyhlášky, by se mohl účastniti dražby a starati se o to, by zabavené věci byly co nejlépe prodány. V tomto svém věřitelském právu byl rekurent zkrácen tím, že přes jasný předpis § 272 druhý odstavec ex. ř. o dražebním stání nebyl uvědoměn.

Ně j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Ze spisů vyplývá, že vymáhajícímu věřiteli Michalu Z-ovi byla povolena právoplatným usnesením ze dne 15. března 1929 k vydobytí vykonatelné pohledávky 5.418 Kč s přísl. exekuce zabavením, uschováním a prodejem svršků povinného a že v této exekuci bylo, co se týče vymáhajícího věřitele Michala Z-a, řádně pokračováno až do poslední doby a že byl povolen usnesením ze dne 8. dubna 1930 k návrhu Leopolda Š-a odklad této exekuce až do pravoplatného rozhodnutí sporu Leopolda Š-a proti Michalu Z-ovi o nepřipustnost exekuce. Tímto odkladem, jenž se stal proti vůli vymáhajícího věřitele Michala Z-a, nepozbyl tento postavení vymáhajícího věřitele, jemuž byl povolen prodej zabavených movitých věcí. Plyne to i z věci samé, že dosud trvá povolení prodeje, že byl jen povolen odklad exekuce a nebylo povoleno zastavení (zrušení) prodejního řízení, i z obsahu výnosu ve věstníku čis. 44/1897, kde se nařizuje, že jest vyrozuměti o dražebním roku věřitele, kterým byl povolen prodej věci, k jejíž dražbě má dojiti. (Srovnej sb. nejv. s. čis. 10193, 9143). Dále ustanovuje § 272 ex. ř. v druhém odstavci, že o dražebním stání jest zpravit dlužníka a vymáhajícího věřitele tím, že se jím doručí vyhláška. Ježto však nebyl zpraven vymáhající věřitel Michal Z. o dražebním roku ze dne 10. prosince 1930, zrušil rekursní soud právem tuto dražbu.

Čís. 10803.

Trafikant jest kupcem (čl. 4, 271 čis. 1 obch. zák.). Jde o pomocný obchod, koupem-li trafikantem parfumový automat pro potřebu zákazníků.

(Rozh. ze dne 20. května 1931, R II 151/31.)

Žalovaná, trafikantka, koupila od žalobkyně na splátky parfumový automat a podrobila se v objednacím lístku soudu mimo své obecné sudiště. Proti žalobě, zadané na umluveném sudišti, o zaplacení kupní ceny, namítla žalovaná místní nepřislušnost vzhledem k předpisu § 6 zákona o splátkových obchodech. Soud první stolice námitce vyhověl a žalobu odmítl. D ů v o d y: Objednacím lístkem ze dne 21. ledna 1930 jest zjištěno, že žalovaná objednala zboží v ceně 800 Kč na 8 měsíčních splátek, takže v souzeném případě jde o obchod splátkový ve smyslu zákona ze dne 27. dubna 1896, čis. 70 ř. zák. Bylo proto podle § 6 cit. zák. k námitce místní nepřislušnosti tohoto soudu přihlí-

žeti z úřadu. Podle § 6 cit. zákona nemůže se žalovaná podrobiti příslušnosti jiného soudu, leda že by ve smyslu § 10 cit. zák. na její straně byla sporná objednávka obchodem ve smyslu čl. 271 obch. zák. Vzhledem k tomu však, že žalující strana sama tvrdí, že žalovaná jest majitelkou trafiky, nelze ji považovati za kupce ve smyslu čl. 4 obch. zák. Nemohla se proto žalovaná podrobiti sudišti tohoto soudu a bylo proto žalobu pro místní nepříslušnost odmítnouti. **R e k u r s n í s o u d** zamítl námitku místní nepříslušnosti. **D ů v o d y:** Nelze přisvědčiti názoru prvního soudu, že žalovaná jako trafikantka není obchodnicí ve smyslu čl. 4 obch. zák. Vždyť trafikant prodává nejen tabákové výrobky, nýbrž nakupuje k dalšímu zcizení i jiné zboží, zápalky, špičky a pod., a již tím se stává obchodníkem podle čl. 4, 271 čís. 1 obch. zák. Objednala-li žalovaná u žalobkyně pro svůj obchod parfumový automat, jde o akcesorní obchod (čl. 273 obch. zák.) na její straně a proto podle § 10 splát. zákona neplatí tu ustanovení tohoto zákona. Nebylo proto lze přihlížeti k námitce nepříslušnosti vznesené až po prvním roku, pročež bylo rekursu vyhověti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

O námitce nepříslušnosti soudu jest rozhodnouti jen na základě žalobcových údajů, tudíž i údajů, jež byly předneseny v ústním jednání. Na příslušnost dovolaného soudu jest uznati, ukáže-li se, že sporná věc patřila by na dovolaný soud podle toho, jak žalobce odůvodnil žalobní pohledávku v žalobě a při ústním jednání o námitce nepříslušnosti soudu podle jejího skutkového a právního podkladu. Zda vlastní důvod žaloby jest po právu, čili nič, nelze v tomto meziporu zkoumati, neboť to dotýká se již otázky věcné oprávněnosti žalobního nároku. Nelze proto námitku nepříslušnosti soudu opírat o to, že tvrzený skutkový a právní základ žaloby jest lichý, o tvrzení, že žalovaná neobjednala automat vůbec, nýbrž jest v tomto meziporu vycházeti ze žalobcova údaje, že se objednávka stala. Názor rekursního soudu, že žalovaná jest kupcem ve smyslu čl. 4 obch. zák., jest správný. Právní poměry trafikantů jsou upraveny nařízením ministerstva financí ze dne 10. června 1911, čís. 44.236, doplněným výnosem ministerstva financí ze dne 17. prosince 1925, čís. 148.009 z roku 1924. Podle § 1 onoho nařízení jsou trafiky obchody schválené finančním úřadem, v nichž se prodávají spotřebitelům tabákové tovary výroby režijní, dané do všeobecného prodeje. Podle § 4 je trafikant oprávněn prodávati i tabákové tovary všeobecné sazby prodejové (a tabákový výtažek), i speciality režijní výroby, jichž prodej v trafikách byl povolen. Podle § 5 jest oprávněn prodávati cenné známky důchodku kolkového (kolky, nákladní listy, směnečné blankety a pod.) a může býti k tomuto prodeji zavázán prodejovým úřadem. Podle § 6 jest na výslovnou žádost oprávněn prodávati i cenné známky poštovního důchodku (poštovní známky, dopisnice a pod.). Podle § 7 jest na žádost loterních ředitelství povinen prodávati losy dobročinných

loterij, pořádaných těmito úřady. Posléze jest podle téhož paragrafu zásadně oprávněn prodávati i jiné předměty, na příklad: noviny, jiné periodické časopisy, hrací karty, kuřácké a psací potřeby a losy soukromých loterií. Podle § 8 jest jeho odměnou za obstarávání prodeje tabáku trafikantský zisk, provise. Podle §§ 43 a 44 se mu vydají tabákové tovary, zaplatí-li kupní cenu, jinak není skladník povinen je vydati. Podle § 20 přechází vlastnictví tabákového zboží a erárních cených známek trafikantem objednaných do jeho vlastnictví, jakmile on nebo jeho posel je převzal v odběrně. Z těchto předpisů plyne, že trafikant kupuje zboží, určené pro obchodní styk, by je dále zcizoval. Jeho podnikatelským ziskem je provise. Provozuje tedy obchod podle čl. 271 čis. 1 obch. zák. po živnostensku (za stálým ziskem) a jest kupcem podle čl. 4 obch. zák. Podle přednesu žalující firmy při ústním jednání koupen byl parfumový automat pro potřebu zákazníků žalované strany. Koupě automatu stala se k ukojení dalších potřeb osob docházejících do trafiky, účelem jejím bylo zvýšení počtu koupěchtivých v trafice žalované a tím zvýšení výnosu plynoucího jí z trafiky, zvelebení její živnosti, a jest proto obchod ten považovati za pomocný obchod na straně žalované, na nějž se nevztahuje předpis § 6 zákona o splátkových obchodech.

Čís. 10804.

Vedena-li exekuce podle § 325 ex. ř., aniž navrženo přikázání k vybrání, nýbrž jen zabavení nároku, nelze povolit také již uschování a prodej věcí, jež podle zabaveného nároku mají býti teprve vydány.

(Rozh. ze dne 20. května 1931, R II 170/31.)

Soud první stolice povolil exekuci zabavením dlužníkovu nároku proti třetí osobě na vydání zboží v ceně plus minus 4000 Kč, uschováním tohoto zboží a jeho prodejem. Rekursní soud vyhověl rekursu dlužníka potud, že zamítl návrh na uschování a na prodej zboží. Důvody: Rekursní námitky povinného proti povolení exekuce zabavením jeho tvrzeného nároku proti Hedvice T-ové na vydání osadnického zboží v ceně plus minus 4000 Kč za natěračské práce, uschováním tohoto zboží a jeho prodejem jsou větším dílem opodstatněné. Jak ze stavu věci jest zřejmo, jde o exekuci na nárok povinného podle § 325 ex. ř., by mu hmotné věci byly vydány, pokud se týče dodány. V takovém případě provádí se zabavení podle předpisu §§ 300—319 ex. ř. Má-li tato exekuce míti praktický výsledek, musí si vymáhající strana vymoci přikázání nároku k vybrání a teprv, když na základě tohoto přiznání věci mohou býti vydány výkonnému orgánu soudem pojmenovanému, jest jejich uschování a zpeněžení prodejem přípustné (§ 327 ex. ř.). V souzeném případě vymohla si vymáhající strana jen zabavení nároku, přikázání nároku k vybrání nebylo ani navrženo a jest proto prozatím řízení ke zpeněžení zboží vyloučeno, není ani provedi-